

Preek 26 september 2018 Diaken G.J. van der Wal

Jozua 24:1-2a en 15-17 en 18b

Johannes 6:60-69

Op zijn eigen karakteristieke wijze beschrijft de evangelist Johannes het – misschien wel meest dramatische - moment in het leven van Jezus. Hij staat op het punt Galilea definitief te verlaten en de streek van zijn jeugd, waar hij is opgevoed en zijn hele werkzame leven heeft doorge-bracht, vaarwel te zeggen. Hier in Galilea heeft hij verreweg de meesten van zijn vrienden en vriendinnen gevonden. Zij zijn leerlingen van hem geworden en zijn hem gevolgd tot nu toe. Met een magistrale rede – de zogenaamde Broodrede – neemt hij afscheid van alles wat hem vertrouwd en dierbaar was. De afgelopen zondagen heeft u van die rede opnieuw kennis geno-men. Duidelijker dan ooit heeft Jezus zichzelf aan ons daarin kenbaar gemaakt, zijn afkomst ge-openbaard en de betekenis van zijn leven ontvouwd. Kernachtig heeft hij dat alles samengevat in een mantra-achtige zin: *Ik ben het Levende Brood dat uit de hemel is neergedaald*. Precies die zin, die voedzame en troostende woorden vallen radicaal verkeerd bij niet weinigen van zijn toehoorders. Bikkelhard noemen zij die woorden, onmogelijk om aan te horen. Ze doen hun pijn aan de oren... Vooral dat neerdalen uit de hemel... Wie zegt dat nou? Ik ben neerge-daald uit de hemel?! Wat verbeeldt hij zich wel?

Jezus probeert het nog één keer. Maar als jullie nu de Mensenzoon zouden zien *opstijgen* naar waar hij eerst was...? zou je dan mijn *af dalen* wel accepteren...? De lezer / de hoorder van het evangelie weet op welk tragisch gebeuren Jezus hier doelt als hij zelf het woord 'Mensenzoon' in de mond neemt. In alle evangeliën is voor Jezus na het afscheid uit Galilea de kruisdood nog slechts één week verwijderd!

Het is de Geest die leven schenkt en die mijn woorden bezielt, zegt Hij. Mijn woorden brengen je immers in contact met de 'levensadem Gods'. Als ik zeg: Ik ben het Levende Brood, wie van dit brood eet, zal nimmermeer honger hebben... is het de Geest, de Adem Gods, die deze woor-den tot leven wekt, maar de letter doodt!

Het mocht niet meer baten. Hun harten zijn hermetisch gesloten. Wat de apotheose van Jezus optreden in Galilea had moeten worden, eindigt hier in de synagoog van Kafarnaüm in een fias-co. Veel leerlingen keren hem de rug toe, schrijft Johannes, en zij ver-gezellen hem niet langer op zijn tocht. Voor hen eindigt hier wat ze achteraf wellicht denigrerend hun 'avontuur met Jezus' zullen gaan noemen.

Misschien moeten we hier even stilstaan en ons afvragen: wat betekent dit alles voor ons, nú?

Eén van de moeilijkst te verwerken ervaringen in het leven, lijkt me, is de ervaring van mislukking. Je hebt je uiterste best gedaan en toch, je slaagt niet voor je examen, je solliciteert, je weet dat je geschikt bent voor die baan, maar je krijgt hem niet. Je had je wonder wat voorge-steld van je huwelijk, je hebt het ook serieus geprobeerd, maar door allerlei omstandigheden loopt je bootje toch op de klippen. Je had hoge verwachtingen van je kinderen, je hebt ze - de voor jou best denkbare - opvoeding gegeven, maar ze gaan wegen, die de jouwe niet zijn. Zo zitten we, denk ik, allemaal tegen het einde van ons leven met wat brokstukken en toekomst-verwachtingen die verloren zijn gegaan. Wat moet een mens daar mee?

In deze passage van het evangelie kijkt ook Jezus terug op zijn leven, op zijn idealen, zijn hoop en zijn verwachtingen. Hij doet dat met tranen in zijn stem. Hebt u het snikken van hem gehoord, toen hij tegen de Twaalf zei: Jullie willen toch ook niet weggaan, wel? Hij vraagt dat - bijna wanhopig - aan zijn intiemste vrienden, zij die hem het meest nabij waren. Zo - op die zelfde toon, met diezelfde intensiteit – vraagt hij het ook aan ons... jullie wilt toch ook niet....???

Gelukkig vond de spontane Petrus toen onmiddellijk de juiste toon en het warme woord, dat Je-zus enige vertroosting kon bieden, ook al wist hij wie hem zou overleveren.... Naar wie anders zouden wij gaan? U spreekt woorden, die ons Leven weten te schenken; leven dat nieuwe hoop geeft, een nieuwe toekomst scheidt!

Ga met God,

Ga niet alleen door het leven
Maar ga met God de Heer
Hij wil u steun en sterkte geven
En ziet in gunst op u terneer.

Ga niet alleen, maar ga met Hem
Aan Gods Vaderhart bent Ugeborgen
Hoor en luister naar Zijn roepstem
God, onze Heer, Hij wil voor u zorgen.

Ga niet alleen, het is te zwaar
Maar ga met God, Hij wil u leiden
Hij staat altijd voor u klaar
En zal u van uw last bevrijden.

Ga niet alleen, maar ga tot God heen
Hij wil u leiden op de juiste wegen
God, uw houvast, Hij laat u nooit alleen
Hij zij met u, en geve u Zijn zegen.

Ga met God , want hij zal Zijn vleugels over jou spreiden. Je beschermen tegen gevaar en bange tijden en je helpen over je mislukkingen heen te komen.

Verbazingwekkend genoeg, heeft de Petrus van onze dagen, de huidige paus, onze hoop en ver-trouwen ook weer wat weten aan te wakkeren met het juiste woord op een markant ogenblik: zijn eenvoudige 'bona sera', goede avond... . Lieve mensen op het plein, wil je met mij en voor mij bidden...nu?

De Agatha –kerk bestaat 90 jaar. Een gemeenschap ,die in de afgelopen decennia is opgebouwd door vele parochianen, geestelijken.

Een jubileumjaar dat aanleiding was, tot het opzetten van een tentoonstelling van de historie van de kerk. De architect en de glazenier, die met God zijn gegaan als inspiratiebron is dit kerkgebouw tot stand gekomen.

De vele generaties parochianen, die deze kerk bezochten, de vrijwilligers ,de pastores, die het mogelijk hebben gemaakt om de kerk te maken tot een plaats va ontmoeting met God en met elkaar, een plaats waar vreugde en verdriet gedeeld kan worden.

In de huidige tijd is het een hele opgave om kerkgebouwen in stand te houden.

Ja, het is nu de tijd van bidden, nu we getuigen zijn van een massale kerkverlating, nu zo velen Jezus de rug toekeren. De tijd ook om diepgaand te mediteren over de woorden van Petrus:

Tot wie zouden we anders gaan. Mogen we bidden dat mensen God weer vinden om richting en zin in het leven te vinden.

U hebt immers woorden van waarachtig Leven!